

Sygn. akt IV U 575/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 marca 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. M. do emerytury od dnia 28 marca 2015 r.,

II. ustala odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o ustaleniu prawa do świadczenia,

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. M. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 575/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wynosi 8 lat i 2 dni, a do stażu tego nie zaliczono m.in. okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 1 lutego 1990r. do 31 grudnia 1998r., gdyż w tym okresie był on zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i jednocześnie pełnił obowiązki ładowacza nieczystości stałych i płynnych. Pełnienie zaś obowiązków na dwóch stanowiskach nie mieszczących się w obrębie tego samego działu wyklucza fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. M., reprezentowany przez pełnomocnika, zarzucając jej naruszenie art.184 ustawy emerytalnej i wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie mu prawa do emerytury. Nadto wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz ustalenie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W uzasadnieniu odwołania wskazano m.in., że organ rentowy niezasadnie odmówił zaliczenia do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 lutego 1990r. w Przedsiębiorstwie (...) w M., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował on na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, wykonując jednocześnie obowiązki ładowacza nieczystości płynnych. Dla oceny, czy dana osoba wykonywała pracę w szczególnych warunkach istotna jest nie nazwa stanowiska pracy, ale faktycznie wykonywane czynności. Organ rentowy dysponując całością materiału dowodowego, w tym świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach, nie ocenił należyście tego materiału i powołując się na w/w argumentację - której nie można podzielić - bezzasadnie odmówił przyznania prawa do emerytury (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. M. w dniu 28 marca 2015r. ukończył 60-ty rok życia. Uprzednio - w dniu 2 marca 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 2 marca 2015r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat i 29 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat i 9 dni, a okresy nieskładkowe 20 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony wykazał, że do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 8 lat i 2 dni z tytułu zatrudnienia w (...) SA w W. oraz w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. (świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach k.8-9 akt emerytalnych). Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 lutego 1990r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wskazując, że w tym okresie ubezpieczony był zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i jednocześnie pełnił obowiązki ładowacza nieczystości stałych i płynnych (tak w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 6 lutego 2015r. k.11 akt emerytalnych). Pełnienie zaś obowiązków na dwóch stanowiskach nie mieszczących się w obrębie tego samego działu wyklucza fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 30 marca 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 30 marca 2015r. k.27 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w okresie od 3 listopada 1989r. do 30 czerwca 2005r. w wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy z 30 czerwca 2005r. k.10 akt emerytalnych).

Ubezpieczony został zatrudniony w w/w przedsiębiorstwie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 3 listopada 1989r., początkowo jako kierowca w dziale usług pogrzebowych (zaakceptowanie podanie ubezpieczonego z 2 listopada 1989r. o przyjęcie do pracy k.1B akt osobowych). Od 1 lutego 1990r. pracodawca przeniósł ubezpieczonego do pracy na stanowisku kierowcy w Zakładzie (...) (pismo pracodawcy z 8 lutego 1990r. k.2B akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie.

Pracując na stanowisku kierowcy w Zakładzie (...) ubezpieczony kierował samochodem ciężarowym o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony marki J. dostosowanym do wywozu nieczystości stałych. Ubezpieczony wykonywał pracę w trzyosobowym zespole - on jako kierowca i dwóch pracowników. Ubezpieczony podjeżdżał samochodem w

poblize miejsc składowania śmieci, a pozostali dwaj pracownicy podstawiali pojemniki ze śmieciami pod samochód i mocowali je do tzw. wywrotu do załadunku nieczystości. Ubezpieczony zaś będąc w kabinie sterował wywrotem, tak iż nieczystości były załadowywane na samochód. Gdy samochód był wypełniony nieczystościami pracownicy jechali na wysypisko śmieci, a następnie wracali i odbierali nieczystości z kolejnych miejsc. W ciągu dnia pracy ekipa odwoziła śmieci na wysypisko 3 do 4 razy. Ubezpieczony odbierał nieczystości z posesji prywatnych oraz zarządzanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową lub inne jednostki administrujące zasobami mieszkalnymi na terenie M. i okolicznych gmin. Jeżeli była taka potrzeba np. w razie nieobecności pracownika odbierającego śmieci lub gdy pojemnik z nieczystościami był ciężki ubezpieczony wysiadał z samochodu i pomagał w załadunku pojemników ze śmieciami na samochód (zeznania ubezpieczonego k.15v-16).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.17 akt emerytalnych). We wniosku o emeryturę wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem organu rentowego, na dochody budżetu państwa |(wniosek k.1 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 20 lat kobieta), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu pracy. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż obok niekwestionowanego przez organ rentowy zatrudnienia w takich warunkach na rzecz (...) SA w W. oraz w Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w M., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w M. od 1 lutego 1990r. do 31 grudnia 1998r.

W przekonaniu Sądu odwołanie ubezpieczonego jest zasadne, gdyż wykonywanie przez niego – w w/w okresie - pracy w szczególnych warunkach nie budzi wątpliwości. Należy przy tym podkreślić, że fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach był bezsporny już na etapie rozpoznawania wniosku o emeryturę przez organ rentowy. Występując z wnioskiem o emeryturę ubezpieczony przedłożył bowiem organowi rentowemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione w dniu 6 lutego 2015r. przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w M. (złożone na k.11 akt emerytalnych). W świadectwie tym pracodawca ubezpieczonego wskazał, że

w okresie objętym świadectwem ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 oraz pracę ładowacza nieczystości stałych płynnych oraz prawidłowo określił charakter wykonywanej pracy z powołaniem się zapisy załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ,tj. wykaz A dział VIII poz.2 i dział IX poz.3 tegoż załącznika. Niezależnie od świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach organ rentowy dysponował pisemnym wyjaśnieniem pracodawcy ubezpieczonego co do charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy – sporządzonym na wniosek samego organu rentowego (vide: notatka służbowa z 11 marca 2015r. i pismo pracodawcy ubezpieczonego z 12 marca 2015r. k.18-20), w którym pracodawca ubezpieczonego wyjaśnił, że ubezpieczony kierował samochodem ciężarowym do wywozu nieczystości stałych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i jednocześnie wykonywał pracę ładowacza nieczystości stałych w ten sposób, że pomagał pracującym z nim w zespole robotnikom załadować nieczystości na samochód. Mimo takiego materiału dowodowego, nie pozostawiającego wątpliwości co do rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego, organ rentowy odmówił zaliczenia wskazanego okresu pracy do pracy w szczególnych warunkach i odmówił ubezpieczonemu emerytury powołując się na niemożność zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu pełnienia obowiązków na dwóch stanowiskach nie mieszczących się w obrębie tego samego działu (vide: zaskarżona decyzja k.27 akt emerytalnych). Abstrahując od trafności tego argumentu co zasady, wskazać należy, że ubezpieczony nie pełnił obowiązków na dwóch stanowiskach. Ubezpieczony pracował przy wywozie nieczystości stałych, o którym mowa wykazie A dziale IX poz.3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Należy zauważyć, że w pojęciu „wywóz nieczystości” mieści się zarówno kierowanie pojazdem, jak i ładowanie nieczystości, bez tych dwóch czynności nie można bowiem mówić o wywozie nieczystości. Z przedstawionych względów Sąd stwierdził, że opisana praca z pewnością mieści się w katalogu pracy w szczególnych warunkach, a okres jej wykonywania w wymiarze 8 lat i 11 miesięcy, przy uwzględnieniu już uznanego okresu pracy w szczególnych warunkach, daje wymagany ustawy co 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. M. przysługuje prawo do emerytury od 28 marca 2015r. ,tj. od ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia. Ponadto na podstawie art.118 ust.1a ustawy emerytalnej Sąd ustalił, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o ustaleniu prawa do świadczenia. Bezspornie organ rentowy dysponował dowodami pozwalającymi na takie ustalenie.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z wynikiem sprawy na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc.